

Τῆ Κυριακῇ Β΄ τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατασκευαστικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἦχος Πα ς

Κ^{Πα} υ ρι ε ε κεκ ρα ξα προς σε ει σα α κου σον μου

ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε κρ α ξα προς σε

ει σα α κου σον μου προσ χες τη φω νη της δε η σε ως

μου εν τω κε κρ α γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου

Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως θυ μι α

μα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις των χει ρων μου θυ

σι ι α ε σπε ρι νη ει σα κου σον μου Κυ ρι ε

(Τέσσαρα κατανυκτικά τοῦ ἤχου)

Ἦχος Πα ς

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο μο

λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τισου

Η μαρ τον εις σε Σω τη ρω ως ο α σω τος Υι ος

δε ξαι με Πα τε ρ με τα νο ουν τα και ε λε η σον

με ο Θε ος

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ε ως ου αν τα πο δως

μοι

Κρα ζω σοι Χρι στε Σω τηρ του ου τε λω νου την φω νην
ι λα σθη τι μοι ω ωσ περ ε κει νω και ε λε η
σον με ο Θε ος

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰ σα ακου

σον της φωνηςμδ

Των πε πραγ με νων μοι δει νων εν νο ων τα Α το
πα ε πι τους σουσ κα τα φευ γω οι κτιρ μουσ τε
λω ω νην μι μου με νος και πορ νην δα κρυ σα σαν και
τον α σω τον Υι ον δι ο και προ σπι πτω σοι ε λε
η μον προ ιν με κα τα δι κα σης φει ει σαι μου ο Θε
ος και ε λε η σον με

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα εἰς την φω νη ην

της δε η σε ως μδ

Τας α νο μι ας μου πα α ρι δε Κυ ρι ε
ο εκ Παρ θε νου τε χθεις και την καρ δι αν μου κα

θα ρισον να ον αυτην ποι ων του Α γι ου ου σου Πνευ
 ματος μη η με ε ξου δε νω σης α πο του σου προ
 σω που ο α με τρη τον ε ε χων το με ε γα
 σουου ε λε ος

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἀμέτρητος ὑπάρχει. Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν
A με τρη τα σοι πται αι σας α με τρη τς κο λα
 σεις εκ δε χομαι βρυ γμον ο δον των και κλαυθ μον α πα
 ρα κλη τον γε ε ναν πυ ρος και σκο ο το ος και τα ρτα
 ρον Κρι τα α δι και ο τα τε δα κρυ α θν μοι
 δω ρησαι δι ων ευ ρω την α φε σιν και κα κων
 μη την λυ σιν νη στευ ων και κρα ζων σοι Δε σπο ο τα Χρι
 στε οι κτει ρη σο ον με δι α με γα και πλ θ σι ον ε
 ε λε ε ος

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε.

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
ηλ πι σεν η ψυ

χη ημου ε πι ι τον Κυ ρι ον

E
με τον πλα νη θε εν τα ε πι ο ρη δει ων

πα ρα βα σε ων ζη τη σον Λο ο γε και προς σε α να

κα λε σαι η θη πο νη ρα εκ της δι α νοι ας μα

μα κρα αν α α πω θ με νος θνη ξαν τα πα λι ζω ω

σον και νη στει ει α κα θα ρισον εν κλαυ θμω δι

η νε κει βο ω ντα και λε γον τα Δε σπο ο τα Χρι στε

οι κτει ρη σο ον με δι α με γα και πλ υ σι ον ε ε

λε ε ος

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ἔνδοξον.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον

N
η στει ας ε ναρ ξα με νοι Ε βδο μα α δος

της τρι της την Τρι α δα την σε πτη ην ευ φη μη σω

με νοι πι στοι το ε ξης πε ρι χα ρως δι α νυ ον τες

της σαρκος δε τα παθηα πομα ραντες εκ
 ψυχης ημων ανθηθειαι δρεψωμεθα στεφανος
 πλεξαμενοι της κυριαας των ημερων ι
 να παντες τον Χριστον ως νικητην στεφανη
 φοροντες ανυμνησωμεν

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

των α νομιων αυτ

Σ εμενδυε κωλυε της των σεπτων ε πο

πτειας μολυσμοντων προτερον τοεπισυρο

ομενον μιαντηριον ηδεσηηαισθησις και

των σοι Θεοοφρονπεπραγματων ησυνειδη

σις την προστακειτονα σοι επιστροφην ενειργασα

τοεικονιγαρπροσβλεψασα της ευλογημενης

Θεοοπαιδος παντων καταγυσαπταισματος πα

νευ φη με των πριν εν παρ ρη σι α το τι μι ον

ξυλον προ σε κυ νη σα ας

Στίχ. θ'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

Tο πρσπροσκυ νη σα σα πε ρι χα ρωσ τς α

γι ρς α ρε της εμ φο δι ον σω τη ρι ω δε

ε στα τον εν θεν γε γονας και σφο δρω ως ε δρα μες την

κα λην πο ρει ει αν και το ρει θρον εκ πε ρα σα

σα το Ι ορ δα νει ον το τς Βα πτι στς εν δι αι τη

μα προ θυ μως κα τε σκη νω σας και την των πα θων α

γρι ο τη τα δι α πο λι τει ας η μαυ ρω σας λε

πτυ να σα σα ρ κος εν παρ ρη σι α Α ει μνη στε

Μη τε ρ τα οι δη μα τα α

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, και ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου με νει ει στον αι ω ω να

Ε ρημονοι κη σα σα των σων πα θων τας ει
 κο νας εκ ψυ χης α πη λειψας το θει ο ει δε
 ε στατον ε ξει κο νισμα εν ψυ χη η γραψα σα
 ρε των ι δε ε αις και το σθ τον υ πε ρε λαμ
 ψας ως και τοις υ δα σι κσ φως υ περ βαι νειν μα κα ρι
 ε και γη θεν υ πε ραι ρεσθαι εν ταις προς Θε ον
 σθ εν τευ ξε σει και νυν παρρη σι α πα νεν δο ξε Μα
 ρι α τω Χρι στω πα ρι στα με νη δυ σω πη σον
 υ περ των ψυ χων η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
 νων α μην
Ο γα μοσην τρε πι σται τσ Ου ρα νι σ Νυμ
 φι σ οι κη ρυ κες κρ α ζ σι τι βρα δυ νεις με ε λαι

να ε κῶ σι ως ψυ χη ρυ πα ρα α πα ντα σῶ α
 λη θως υ πα αρ χει α σελ γει αις τα ι μα τι α
 και πως τα λαι πω ρε μελ λεις ει σελ θειν δευ ρο προ σπε σον
 προ τε λῶς εκ καρ δι ας σῶ τη α ει παρ θε νω κραυ
 γα ζῶ σα υσ σω πω πρε σβει αις ρα ντι σα σα κα
 θα ρι σον Α γνη και τῶ νυμ φω νος α ξι ω σον
 ο πως με γα λυ νω ω ω σε ε ε

Τὸ ἀργόν.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ε
 ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τῶς αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

Ο γα μος ηυ τρε ε ε πι σται τῶ Ου ρα
 νι ῶ ῶ Νυμ φι ι ι ῶ οι κη ρυ κες κρα α α
 ζῶ σι τι βρα δυ υ νει εις με λαι να α α ε κῶ

σι ως ψυ χη η ρυ πα ρα α πα α α ντα σθ
 α λη θω ω υ πα α α αρ χει α σελ
 γι ι αις τα ι ι ι μα τι ι α και πω ως τα α
 λαι αι πω ω ρε μελ λει εις ει σελ θει ει ν δε ευ ρο προ
 σπε σο ο ν προ τε λης εκ κα αρ δι ι α ας σθ τη
 α α ει πα ρ θε ε ε ε νω ω κραυ γα ζσ σα α υ υ σ
 σω πω ω ω πρε σβει ει ει ει ει α ας ρα
 ντι ι ι σα σα κα α θα α ρι ι σον Α α γνη η η
 η και τσ νυμ φω ω ω νος α α α ξι ι ω ω
 σο ο ο ν ο ο πως με ε ε γα α α λυ υ
 υ υ νω ω ω ω ω σε ε ε

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Γι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως·

Ἦχος πλ' Νη ς

M^{νη} η α πο στρε ε ε ε ε ε ε ε ψη ης
το προ ο ο το προ σω πο ο ο ο ο ο ο
ον σϝ ϝ ϝ ϝ α α πο ο ο ο τϝ ϝ ϝ ϝ
ϝ παι δο ο ο ο ο ο ο ο ος σϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
ϝ ο ο ο ο ο ο τι θλι ι ι ι ι ι ι
ι βο ο τι θλι ι βο ο μαι τα α α χυ υ υ υ υ
υ ε πα α α ε πα κϝ σο ο ο ο ο ο ο
ον μϝ ϝ ϝ ϝ προ σχε ες τη ψυ χη η η η
η η μϝ καιλυ τρω σαι αι αι αι αι αι α α α αυ
τη η ην

Στίχ. α'. Πτωχός και ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ο Θε

ο ο ος α α ντι λα βοι οι το ο ο ο ο μϝ

τὸ αὐτό.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου...

Στίχ. β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν

Θεόν, και αι ζη η σε ται η ψυ χη η η η Η η η η

μων

τὸ τρίτον

Μ η α πο στρε ε ε ε ε ε ε ψη ης

το προ ο ο το προ σω πο ο ο ο ο ο ο

ον σδ δ δ δ α α πο ο ο ο τδ δ δ δ

δ παι δο ο ο ο ο ο ο ος σδ δ δ δ δ

δ ο ο ο ο ο τι θλι ι ι ι ι ι ι

ι βο Ο τι θλι ι βο ο μαι τα α α χυ υ υ υ υ

υ ε πα α α ε πα κδ σο ο ο ο ο ο ο

ον μδ δ δ δ προ σρες τη ψυ υ χη η

η η η η η μδ και αι αι αι αι αι αι

αι αι λυ υ υ υ υ και λυ υ τρω ω σαι αι

αι αι αι αι α α α α αυ τη η η η η

η η η η η η η η ην

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ

ς ς ς ς ςς α στα α α τω φρε ε ε νι

ι ι ι ι ι ι ι τοις κτη νω δε ε σι της

α μαρ τι ι ι ι ι ι α α α ας

λο ο ο ο γι σμοις συ υ υ νε ε ζη η η η

η η η η η σα ο ο ο ο λο οον μσ τον

βι ι ι ι ι ι ι ι ον δα πα νη η

η η η σα α α α ας α α α α α α α

α α σω ω ω α α σω ω ω ω ω ω ω

τω ω ζω ω ω ω ω ω ως ο τα α α α

α α α α α α α λα α α α α ας ε

γω ω ω τρο φη η ης δε λει πο ο ο ο

με ε νο ος βε βαι ς ση η η η ης κα α αρ

δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι αν

προς και ρο ον λι παι αι αι νς ς ς ς σαν

η δο νη η χη η η η η η η η η ην ε σι τσ

ς ς ς ς ς ς ς ς ς μην αλ λα Πα α α α

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

X α λι ν ς ς α πο πτυ υ σ α ς τ ς ς πα τρι ι
κ ς ς α στα α α α α τω ω φρε ε ε νι τοις κτη
νω δε ε σι ι της α μα αρ τι α α ς λο γι ι σμοις
συ νε ε ε ε ζη η η η σα ο λον μ ε το ο ν βι
ι ο ν δα πα νη σ α ς α α σω ω ω τω ς ο ο τα α α
α α λα α ς ε ε ε γω τρο φη η ς δε λει ει
ει πο με ε νο ο ς βε βαι ς ση η ς κα αρ δι ι
ι α αν προς και ρον λι ι ι παι ν ς ς σαν η δο ο
νη η η ν ε ε σι τ ς ς ς μ η ν α λ λα Πα α
τερ α γα α θε μη κλειει σ η ς μοι τα φι λαν θρω ω
ω ω πα σπλα α αγ χνα α α λ λ α νοι οι ξα α α ς
δε ξαι αι με ως τον α σω ω τον νι ο ο ο ν και σω ω
ω ω σο ο ο ο ν με

Ἔϊτα τὸ Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε Ε λε η σον η

μας οτι ε πι πο λυ ε πλη σθη μεν ε ξ
δε νω σε ως ε πι πλει ον ε πλη σθη η ψυ χη
η μων το ο νει δος τοις ευ θυ νσι και η ε
ξ δε νωσις τοις υ πε ρη φα νοις

Μαρ τυρες Κυ ρι ου παν τα το πον α γι α ζε τε και
πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε και νυν προ σβευ σα
τε ρυ σθη η ναι των πα γι δων του ε χθρου τας ψυ
χας ημων δε ο ο με ε θα

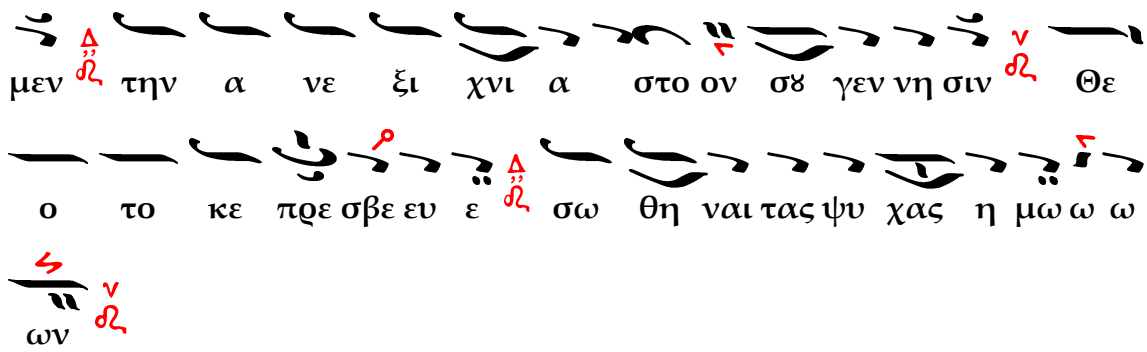
Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Και νυ υν και α ει και εις τς αι ω ω νας
των αι ω ω νων α μην

Τα ου ρα νι ι α υ μνει σε κε χα ρι τω με
νη Μη τε ερ α νυμφευ τε και η μεις δο ξο λο γσ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

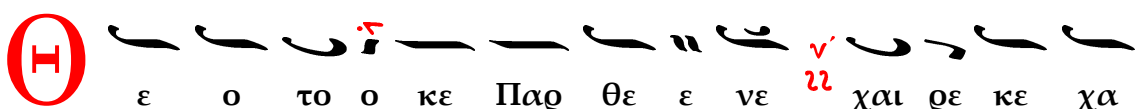
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ποιῶμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος π' κε ρ

ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα
σθ ^{u q} ευ λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι ^{v' 22} και ευ λο
γη με νος ο καρ πο ος της κοι λι ας σθ ^{u q} ο τι Σω
τη ρα ε τε ε κε εστων ψυ χων η η μων ^{u q}

B α πτι στα τσ Χρι στσ ^{v' 22} παν των η μων μνη σθη
τι ^{v' 22} ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων ^{u q} σοι
γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε ευ ει ν υ περ η μων ^{u q}

Δόξα.

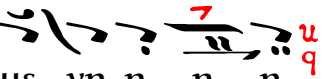
I κε τευ σα τε υ περ η μων ^{v' 22} α γι οι Α πο
στο λοι και Α γι οι πα αν τες ^{v' 22} ι να ρυ σθω μεν κιν δυ
νων και θλι ψε ων ^{u q} υ μας γαρ θερ μς προ στα α τας ^{u q} προς
τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα ^{u q}

Καὶ νῦν.

Υ πο την σην ευσπλαγχνι ι αν ^{v' 22} κα τα φε ευ γο
μεν Θε ο το κε ^{u q} τας η μω ων ι κε σι ι ας ^{v' 22}
μη πα ρι ι δης εν πε ρι στασει ^{u q} αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω

 σαι η μας ²² μο ο νη α γνη ²² μο ο νη ευ λο γη

 με νη η η η ⁷ ^u ⁹

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον **μ'.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς:

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφυλάξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὀσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς ἰβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεύς: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ'.** Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὔ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' - ς

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σθ
χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει
αν οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο
πται σμα α α τω ων πο ο ολ λων Μη τε ε
ε ε ε ερ τσ ς ς ς Θε ς ς ς τσ ς Υ υ ψι

 ι ι στϛ ϛ' ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν

 ρυ υ υ υ σαι αι πα α ασης πε ρι στα α α σε ω ως

 τϛ ϛ ϛ ϛς δϛ ϛ λϛ ϛ ϛς σϛ ϛ ϛ ϛ

Καὶ ὁ ἱερεύς, στραφείς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.
